

РЕШЕНИЕ

№ 1641

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110116182 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, подадена от С. И. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ №85, с която търси защита от домашно насилие за себе срещу С. Г. В., ЕГН *****, с адрес на призоваване: гр. София, кв. „Илиянци“, ул. „Грозден“ №5, телефон: 0988-881-530, за когото се твърди, че са били във фактическо съпругеско съжителство.

В молбата и уточняващата молба се сочи извършен спрямо молителя акт на домашно насилие – побой, нанесен в периода между 23.00 часа на 05.03.2023 г. и 00.00 часа на 06.03.2023 г.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата, отрича наличие фактическо съжителство между страните, както и той да е автор на деянието.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е лице, с което молителката е била във фактическо съпругеско съжителство поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 1 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните имали интимна връзка и живели на фактически на съпружески начала около 5 месеца, като връзката им приключила през месец февруари 2022 г. Молителката работила в Чехия. През 2023 г. се завърнала в България.

На 03.03.2023 г. останала да пренощува за няколко дни при ответника В. в жилището му, находящо се в гр. София, кв. „Илиянци“, ул. „Грозден“ № 5.

На 05.03.2023 г. двамата се намирали в жилището. Около 23:00 ч. ответникът хванал молителката Т. за косата и я завлякъл в детската стая. Без обяснение започнал да ѝ нанася множество удари с юмруци и ритници в областта на лицето, тила, ребрата. Успял да ѝ избие част от зъбите (кучешки и преден) от горната челюст. Докато ѝ нанасял побой не спирал да ѝ отправя закани, включително с убийство, като ѝ казвал „Ще те убия“, „Сега ще те заровя“, „Няма кой да те намери“. Действията му продължили около един час. Почивал като ходел да пуши цигара, после се връщал и продължавал с побоя. След един от тези поредни пъти молителката Т. припаднала, като изгубила съзнание за неопределено време. Около 00:00ч на 06.03.2023г. ответникът преустановил побоя, взел телефона ѝ и легнал да спи. Молителката била в безпомощно състояние, нямала сили, трудно си поемала въздух заради счупени ребра. Успяла да се домогне до мобилния си телефон и едно хапче за сън, изпила го и заспала.

След около 2 часа се събудила от болки по цялото тяло - не можела да говори, дишането ѝ също продължавало да е затруднено. Набрала телефонния номер на ответника, за да го събуди. След няколко повиквания успяла и го убедила да я закара в болница, като му казала, че ще излъже, че е била нападна и бита от група хора, които са я нападнали в парка.

Около 02:30 ч. била приета по спешност в УМБАЛ „Пирогов“, където ѝ бил извършен преглед и били установени множество наранявания. Освободена била за домашно лечение. Няколко дни по-късно поради усложнения от причинените травми отново постъпила за лечение в УМБАЛ „Пирогов“, била хоспитализирана и нараняванията ѝ били подробно описани в епикриза и съдебно-медицинско удостоверение. Направена била и образна диагностика.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Съдържа надлежно описание на декларирания акт на домашно насилие, извършен от ответника, съдържа и доказателства относно авторството. Хармонира отлично с показанията на свид. Чукарева, 2 броя докладни записки, както и приложените медицински документи (епикриза, СМУ, резултати от образна диагностика). Частично намира подкрепа и в собственоръчното сведение, дадено от ответника, както и показанията на свид. Писарев.

При преценка на достоверността на показанията на свид. Чукарева съдът отчита възможната ѝ заинтересованост от изхода на делото съгласно чл. 172 ГПК, но не констатира причина показанията да не бъдат кредитирани в цялост. Те са логични, последователни, свидетелката съобразно възприятията

си конкретно отговаря на поставените въпроси и изяснява фактическата обстановка. Не демонстрира склонност към хиперболизиране или тенденциозност. Същата излага, възприятията си от разговора, който е провела с молителката, която ѝ споделила, че лицето, с което е била във фактическо съжителство, ѝ нанесъл побой няколко дни по-рано. Лицето ѝ било синьо, клатели ѝ се зъби, едвам ходела и се нуждаела от течна храна. Описаното в показанията ѝ състояние добре хармонира с декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН и приложените медицински документи. В частта относно деянието и неговия автор показанията са производни, но няма пречка да бъдат кредитирани, тъй като хармонират с първичните (декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН). Същото следва да се посочи и за приетите 2 броя докладни записки.

Във връзка с авторството на деянието е нужно да се отбележи, че то се установява непротиворечиво от изброените по-горе декларация, показанията на свид. Чукарева, 2 броя докладни записки и СМУ, при изготвянето на което пострадалата е заявила, че побоят е нанесен от неин бивш приятел.

Видът на нараняванията се установява от медицинските документи. В СМЕ е посочен механизмът на уврежданията и медико-биологичният им признак. Съществено е, че те могат да бъдат причинени по посочения от молителката начин.

Спорният въпрос по делото е живели ли са при условията на фактическо съпружеско съжителство страните по делото. Съдът намира отговора за положителен, като той следва от декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която намира подкрепа в тази част в показанията на свид. Чукарева, 2 броя докладни записки и СМУ. Косвено подкрепа намира и в собственоръчните обяснения, дадени в хода на полицейската преписка от ответника В., в които той признава, че молителката е пребивавала в дома му непосредствено преди деянието, заедно с нейните котки. Такъв извод косвено следва и от показанията на свид. Иванов, който излага, че е виждал ответника да пише на молителката в част приложение, от него знаел за живота ѝ в Чехия и при посещение в дома му в дни непосредствено преди процесното деяние ответникът е заварил там молителката. Всичко това добре корелира с изложеното в декларацията, показанията на свид. Чукарева и два броя докладни записки за фактическо съпружеско съжителство между страните. Чрез него изключително добре може да се обясни какво е правила молителката в дома на ответника заедно с котките си и защо е преспивала там.

Показанията на свидетелите Писарев и Иванов в частите, в които най-общо отричат наличието на фактическо съжителство и интимни отношения между страните не следва да се кредитират. Те противоречат и на изброените по-горе доказателства, които съдът кредитира като достоверни, освен това не дават никакво разумно обяснение защо, след като между страните не е имало никакви интимни отношения, молителката се е намирала с домашните си любимци (котки) и е нощувала в дома на ответника, което самият той признава в изготвените от него обяснения. Правят впечатление и логическите противоречия в показанията на свид. Писарев, тъй като от една страна твърди,

че е виждал молителката Т. общо два пъти, единият път от които в апартамента на ответника на ул. „Грозден“ № 5, непосредствено преди процесната дата. Същевременно твърди, че нейното присъствие го е отблъсквало, затова е спрял да се вижда с нея. Излага още, че има преки впечатление от това, че тя е злоупотребявала с алкохол, тъй като са били съседни 2 години и половина. Изброената фактология илюстрира пълната неяснота на твърденията. Не става ясно впечатленията за злоупотреба с алкохол въз основа на общо две срещи за 2 години и половина ли се базират, такъв брой срещи в рамките на периода са недостатъчни за подобен категоричен извод. Освен това е житейски нелогично да се видят само два пъти след като живеят на различни етажи в една сграда.

Следва да се приеме за защитна версия изложеното в обясненията на ответника, че побоят бил нанесен от група неизвестни лица. Това е категорично оборено от декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, докладните записки и показанията на свид. Чукарева. В тях непротиворечиво и последователно се установява, че автор на деянието е именно ответникът.

Съдът, намира че поведението на ответника съставлява акт на домашно физическо и психическо насилие. Физическото насилие е осъществено чрез усложнено изпълнително деяние реализирано чрез система от телодвижения с множество удари с юмруци и ритници в областта на лицето, тила, ребрата на пострадалата, въз основа на взето решение за нанасяне на побой. Отправяни са закани с убийство, чрез които е реализирано психическото насилие.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1, т.3 и т. 5 ЗЗДН, а именно да се задължи нарушителят да се въздържа от извършване на домашно насилие и да посещава специализирана програма.

В настоящия случай подходяща за осъществяване на защита на молителя се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 5 ЗЗДН, а именно: да се задължи нарушителя да се въздържа от извършване на домашно насилие, да бъде наложена забрана да приближава молителката, местата, които посещава за отдих, местата, където осъществява социални контакти и дома ѝ на по малко от 2 метра, както и да посещава социална програма.

Касае се до изключително дръзки актове на домашно насилие, характеризиращи се с бруталност и жестокост. Безпричинно е нанесен жесток побой на пострадалата в продължение на 1 астрономически час и същата е

оставена в безпомощно състояние. На prima facie медико-биологичните признаци на телесните увреждания, както и заканите с убийство, които биха могли да възбудят основателен страх за осъществяването им, разкриват признаци на реална съвкупност от престъпления от общ характер. Създаден е сериозен риск за живота и здравето на пострадалата. Това сочи, че в правната сфера на ответника следва да се интервенира с висок интензитет за постигане на целения превантивен ефект.

Горното налага срокът на мерките по чл. 5, ал. 1, т. 3 и т. 5 ЗЗДН да бъдат за срок от 18 месеца. Честота от посещенията на специализирана програма следва да е четири пъти месечно, което време съдът намира за достатъчно за преосмисляне на поведението от страна на ответника и изграждане на подходящ модел на общуване.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата съобрази от една страна характерът и тежестта на извършеното - психическо и емоционално насилие с изключително висок интензитет. Ето защо съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в максимален размер от 1000 лв.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителката, следва да бъдат възложени на ответника.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

УВАЖАВА молбата, подадена от С. И. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ №85, за защита от домашно насилие на С. И. Т., ЕГН ***** от С. Г. В., ЕГН *****.

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу С. Г. В., ЕГН *****, с адрес на призоваване: гр. София, кв. „Илиянци“, ул. „Грозден“ №5, телефон: 0988-881-530и му **НАЛАГА** мерки за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 и т. 5 ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо С. И. Т., ЕГН *****, **ЗАБРАНЯВА** да приближава С. И. Т., ЕГН *****, местата, които тя посещава за отпих, местата, където осъществява социални контакти и дома ѝ на по малко от 2 метра, считано от датата на издаване на заповедта за

срок от 18 месеца и го **ЗАДЪЛЖАВА ДА ПОСЕЩАВА** специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация „Деметра“, гр. София, кв. „Сухата река“, бл. 18, вх. „А“, тел. 0898583019, 0882838044, e-mail: centarzakonsultirane@demetra.bg, за срок от **осемнадесет месеца**, при честота от **четири посещения на месец**.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **С. Г. В.**, ЕГН *********, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **С. Г. В.**, ЕГН ********* глоба в размер на 1000 лв. на основание чл.5, ал.4 ЗЗДН

ОСЪЖДА С. Г. В., ЕГН ********* **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА С. Г. В., ЕГН ********* **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. И. Т.**, ЕГН ********* сумата от 650 лв. – разноси в производството на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____